

Αριθμός Απόφασης: 12 /2013

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, [redacted], Δ. Ειρηνοδίκη και από το Γραμματέα [redacted].

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 15.02.2013 για να δικάσει την υπόθεση :

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : [redacted] του Παναγιώτη και της Πηνελόπης, κατοίκου [redacted] Ν. Ηρακλείου Κρήτης, η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Μαρίας Δαριβιανάκη, η οποία κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΩΝ οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευση τους [άρθρα 5 ν.3869/2010 και 748§3 ΚΠολΔ] και παρίστανται ως εξής :

1. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία [redacted] και διακριτικό τίτλο [redacted] εδρεύει στην Αθήνα, οδός [redacted] όπως μετονομάσθηκε η τραπεζική εταιρία με την επωνυμία [redacted] έπειτα από τροποποίηση του άρθρου 1 του καταστατικού

της (ΦΕΚ ΑΕ και ΕΠΕ 195/-08-2012), και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας της δικηγόρου [REDACTED]. Η αιτούσα με την από 05-10-2011 και με αριθμό κατάθεσης 133/14-10-2011 αίτησή της ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Για τη συζήτηση της αίτησης αρχικά ορίστηκε δικάσιμος η 11-05-2012, κατά την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Το δικαστήριο εκφώνησε την υπόθεση από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά της έγγραφης της σ' αυτό. Κατά τη δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω αναγράφεται, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα σε αυτούς και στα έγγραφα σημειώματα που κατέθεσαν αναφέρονται.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Στις υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας αφενός εφαρμόζεται το ανακριτικό σύστημα (άρθ.744 και 759§3 Κ.Πολ.Δ.) και αφετέρου δεν ισχύει το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθ.745 και 765 Κ.Πολ.Δ.). Σύμφωνα με το άρθρο 236 Κ.Πολ.Δ., όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 22§5 του Ν.3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση... να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στην διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις που την (άρ. 741 κ' 747 Κ.Πολ.Δ.). Ειδικότερα κατά την διάταξη του άρθ. 751 Κ.Πολ.Δ. «Μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του δικαστή, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που

μετέχουν στη δίκη ή τρίτων». Επομένως στην εκουσία δικαιοδοσία ο αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώνει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση κατά την συζήτηση και καταχώρησή της στα πρακτικά (άρθ.238 κ' 256 Κ.Πολ.Δ.) αρκεί η διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη ώστε να προκαλείται μεταβολή της αιτήσεως, οπότε στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο που η μεταβολή δεν βλάπτει συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη τρίτων. Τέλος κατά την διάταξη του άρθ. 8§3 Ν.3869/2010 ο αιτών "Οφείλει επίσης να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας ή εργασίας, αλλαγή εργοδότη, καθώς και κάθε αξιολογή βελτίωση των εισοδημάτων του ή των περιουσιακών του στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την §5 του άρθρου 4." Η θεσμοθετημένη αυτή υποχρέωση του αιτούντος ισχύει τόσο πριν όσο και μετά από την συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο και επομένως η διαδικασία του Ν.3869/10, είναι πρόδηλο ότι παρακολουθεί τις μεταβολές της ζωσας κοινωνικοοικονομικής πραγματικότητας του αιτούντος, η οποία ενδιαφέρει προκειμένου να ληφθεί υπόψη στην τελική διαμόρφωση της ρυθμίσεως και εκ του λόγου τούτου, όχι μόνο δεν εμποδίζονται δικονομικώς αλλά επιβάλλεται να αποτυπωθούν είτε με δήλωση εκτός, είτε με δήλωση στο ακροατήριο, έστω και εάν αυτό σημαίνει μεταβολή της ιστορικής βάσεως της αιτήσεως. Υπό το προαναφερθέν ρυθμιστικό περιβάλλον η μεταβολή (συμπλήρωση, διόρθωση ή και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές, τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται. Επομένως στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η παράλειψη αναφοράς γεγονότων που συνιστούν προϋποθέσεις για το ζητούμενο ρυθμιστικό μέτρο, δεν προκαλούν το απαράδεκτο της αιτήσεως. Περαιτέρω, η εμπορική αξία της κύριας κατοικίας αποτιμάται από το

Δικαστήριο, στο πλαίσιο του ανακριτικού συστήματος που εφαρμόζεται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, λαμβάνοντας υπόψη την εκτίμηση της Εφορίας ως προς την αξία του ακινήτου, την περιοχή στην οποία βρίσκεται, την παλαιότητά του και άλλα χαρακτηριστικά του, τα οποία προσδίδουν ή αφαιρούν αξία, χωρίς να δεσμεύεται από την αντικειμενική της αξία, ήτοι δυνάμενο να εκτιμήσει την εμπορική αξία σε ποσό μικρότερο αυτής. Τέλος, για τη χορήγηση της περιόδου χάριτος δεν απαιτείται αίτημα του οφειλέτη, η διάρκειά της, δε, δεν προβλέπεται από το νόμο, αλλά επαφίεται στην εύλογη κρίση του Δικαστηρίου.

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα επικαλούμενη ότι έχει έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας, εκθέτει ότι λόγω του ότι είναι άνεργη, έχει αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς την πιστώριά της τράπεζα [REDACTED] και συγκεκριμένα την εξής 1) από καταναλωτικό δάνειο ποσού μαζί με τους τόκους, 22.510,57 ευρώ. Ζητεί, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και η οικογενειακή της κατάσταση, καθώς και η κατάσταση της υγείας της, που εκθέτει αναλυτικά, τη ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το προτεινόμενο από αυτήν σχέδιο διευθέτησης, με την εξαίρεση της κατοικίας της, όπως λεπτομερώς περιγράφεται, να κριθεί μη ως μη συμφέρουσα η ρευστοποίηση των δικαιωμάτων κυριότητας που έχει σε αγροτεμάχια, καθώς και σε αυτοκίνητο που της δώρισε ο γιός της, όπως περιγράφονται, με σκοπό την απαλλαγή της από τα παραπάνω χρέη. Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση αρμόδια φέρεται για συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου αυτού της περιφέρειας της κατοικίας της αιτούσας κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των αρ. 741επ. Κ.Πολ.Δ. (άρ. 3 Ν.3869/2010). Για το παραδεκτό αυτής τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. αρ. 2§2 Ν.3869/2010), ο οποίος απέτυχε, σύμφωνα με την από 5666/14-04-2011 βεβαίωση από τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή Ν. Χανίων, ακόμη προσκομίσθηκε η από 14-04-

2011 υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα της κατάστασης της περιουσίας αυτής και του συζύγου της, της κατάστασης των πιστωτών της κατά κεφάλαιο και τόκους και τη μη ύπαρξη μεταβιβάσεως εμπραγμάτων δικαιωμάτων κατά την τελευταία τριετία. Ακόμη η ένδικη αίτηση κατατέθηκε μέσα στην εξαμηνιαία προθεσμία του αρ. 2§1 Ν.3869/2010 από τη αποτυχία του συμβιβασμού μετά την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχόντων πιστωτών και επίδοση σ' αυτούς των εγγράφων του αρ. Ν.3869/2010 όπως προκύπτει από την υπ' αρ. 8862γ/10-11-2011 επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED] [REDACTED]. Περαιτέρω μετά από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου, κατ' αρ. 13§2 του ίδιου νόμου, στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό και δεν έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση με απαλλαγή από τις οφειλές της.

Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση περιλαμβάνει όλα τα απαιτούμενα από το άρθρο 1§1 Ν.3869/2010, απορριπτόμενης ως αβάσιμης της ενστάσεως της καθής ότι δεν αναφέρει από ποια σύμβαση απορρέει και πότε αυτή συνήφθη, εφόσον σε αυτή (αίτηση) γίνεται σαφής και ειδική αναφορά στη σύμβαση, αναφορικά δε με το χρόνο σύναψης της εν λόγω σύμβασης εναπόκειται στον πιστωτή να ισχυρισθεί και να αποδείξει προς απόκρουση της αιτήσεως του ότι το συγκεκριμένο χρέος αναλήφθηκε από τον τελευταίο μέσα στο αμέσως προηγούμενο έτος αναδρομικά από την υποβολή της αίτησης (Αθ. Κρητικός, Αντιπρόεδρος ΑΠ, Εισήγηση στην ΕΣΔΙ τον 01/2013) καθόσον πρόκειται για σύμβαση μεταξύ της αιτούσας και της καθής, ευχερώς μπορούσε η τελευταία να προσκομίσει αντίγραφο αυτής προς απόκρουση της παρούσας αίτησης. Τέλος ο ισχυρισμός της καθής ότι αιτούσα δεν αναφέρει το κόστος διαβίωσης αυτής και της οικογενείας της με αποτέλεσμα το δικόγραφο να είναι αόριστο, και ως εκ τούτου απαράδεκτο, δεν προβάλλεται νομίμως καθόσον το ύψος του κόστους

διαβίωσης δεν αποτελεί απαραίτητο στοιχείο για την πληρότητα του δικογράφου, αλλά αποτελεί θέμα της αποδεικτικής διαδικασίας (Αθ. Κρητικού, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, σελ. 44επ. κ' 64επ. εκδ. 2010). Η μετέχουσα τραπεζική εταιρεία Ergasias», ισχυρίζεται περαιτέρω ότι δεν υπάρχει η απαραίτητη από το νόμο προϋπόθεση της μονιμότητας για την αδυναμία πληρωμής των χρεών της αιτούσας χωρίς δόλο αυτής, εφόσον η τελευταία παρόλο που δεν είχε εργασία δώδεκα περίπου έτη και ο σύζυγός της δεν είχε σταθερό εισόδημα από την εργασία του, ανέλαβε την επίδικη οφειλή προς επισκευή της οικίας της, και ακόμη ότι αυτή διαθέτει σημαντική περιουσία αφενός σε αγροτεμάχια, αφετέρου σε αστικά ακίνητα στο [REDACTED] και γι' αυτό η αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Ισχυρισμός της ενιστάμενης τράπεζας περί δόλιας περιαγωγής του αιτούντος σε υπερχρέωση από δόλο, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τυγχάνει απορριπτέος ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος ως εκ τούτου, ως νόμω αβάσιμος διότι, ακόμη και αν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, συντρέχει συνυπαιτιότητα και του ιδίου του τραπεζικού ιδρύματος ως προς την χρηματοδότηση του αιτούντος καθώς αυτό, επιδεικνύοντας το ίδιο βαρεία αμέλεια, δεν προσμέτρησε είδος της εργασίας του αιτούντος, και κατ' επέκταση την πιστοληπτική ικανότητά του να ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις εξυπηρετώντας τις πληρωμές του - μολονότι ήταν σε θέση και μπορούσε εύκολα αφενός διότι διέθετε τα οικονομικά στοιχεία του αιτούντος και τις απαραίτητες με το επάγγελμά του πληροφορίες, αφετέρου με τη συνδρομή γενικά παραδεδεγμένων κανόνων της επιστήμης - ενώ ουδόλως πρέπει να αγνοηθεί και η επιθετική πώλησης τραπεζικών προϊόντων μέσω καταϊγιστικών διαφημίσεων και προωθήσεων, που χαρακτήριζε τον σχετικό οικονομικό τομέα στη μας κατά την τελευταία δεκαετία και σχεδόν επέβαλλε στους καταναλωτές την λήψη ιδίως καταναλωτικών δανείων και πιστωτικών καρτών. Για τους ανωτέρω λόγους άλλωστε, τα πιστωτικά ιδρύματα

έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν στον λεγόμενο «...υπεύθυνο δανεισμό...», ο οποίος έχει πλέον θεσμοθετηθεί και νομοθετικά με το άρθρο 8 της ΚΥΛ Ζ1-699/ΦΕΚ Β' 917/2010 «Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς την οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την Κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των ΕΚ, αριθμ. 133 της 22.5.2008» των Υπουργών Οικονομικών-Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που ενσωμάτωσε την Οδηγία 2008/48/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο (βλ.σχετικά Λειβαδά Το νέο ευρωπαϊκό πλαίσιο για την καταναλωτική πίστη 2008, Περάκη Η αρχή του υπεύθυνου δανεισμού και η πρόσφατη κοινοτική Οδηγία για την καταναλωτική πίστη σε ΧρηΔικ 2009.352επ., Τασίκα Εκφάνσεις της του υπεύθυνου δανεισμού στην καταναλωτική πίστη., η παροχή επαρκών εξηγήσεων στον καταναλωτή και η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας σε ΕπισκΕΔ 2011.337επ., Πελλένη Παπαγεωργίου Η νέα Οδηγία 2008/48/ΕΚ για τις καταναλωτικές συμβάσεις σε ΝοΒ 2010.275επ.), σύμφωνα με τις διατάξεις της οποίας και κατά κοινοτική πλέον επιταγή, τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν σε υπεύθυνο δανεισμό των οφειλετών τους και ως εκ τούτου υποχρεώνονται να εξετάζουν την πιστοληπτική ικανότητα του κάθε υποψήφιου οφειλέτη να ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις εξυπηρετώντας τις πληρωμές του. Αν επομένως δεν το πράξουν αυτό, τότε, όχι μόνο δεν δύνανται να αρνηθούν την υπαγωγή του ανωτέρω οφειλέτη τους στην εφαρμογή του Ν.3869/2010 (όπως δηλαδή νομικά αβάσιμα στην προκείμενη περίπτωση επιχειρεί η καθής η αίτηση προβάλλοντας τον ανωτέρω ισχυρισμό), αλλά αντίθετα, σύμφωνα με τις διατάξεις της ανωτέρω ο τελευταίος, (οφειλέτης) απαλλάσσεται από το κόστος της χορηγηθείσας πίστωσης περιλαμβανομένων των τόκων και έχει την

υποχρέωση να καταβάλει μόνο το ποσό του κεφαλαίου σύμφωνα με προβλεπόμενες στη σύμβαση πίστωσης δόσεις (βλ. Ι. Βενιέρη - Θ. Κατσά ό.π. σελ. 73 και άρθρο 8 παρ.-3 της ανωτέρω ΚΥΑ). Συνεπώς σε τέτοιες περιπτώσεις και όταν πρόκειται για τραπεζικά ιδρύματα, αναγνωρίζεται πλέον ένα είδος συνευθύνης και συνυπαιτιότητας των δανειστών καθόσον δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής αλλά απαιτείται και η από τον δανειολήπτη πρόκληση άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές. «Δολιότητα», επομένως, θα μπορούσε να νοηθεί μόνο αν ο δανειολήπτης εξαπάτησε τους υπαλλήλους του πιστωτικού ιδρύματος προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του που δεν έχουν στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των πελατών τους, πραγματικά γεγονότα όμως που ουδόλως προβάλλονται από την ενιστάμενη καθής στην προκείμενη περίπτωση. Η πλέον πρόσφατα νομολογιακά εκφρασθείσα αντίθετη άποψη, ότι δηλαδή «...η τελική απόφαση για την κατάρτιση της σύμβασης πίστωσης, είτε δοθούν επαρκείς εξηγήσεις από τον φορέα είτε όχι, βαρύνει αποκλειστικά τον πιστολήπτη και, ως εκ τούτου, επ' ουδενί δεν πρέπει να θεωρείται ότι ο τελευταίος καταναλωτής απαλλάσσεται από την υποχρέωση του να επιδείξει επιμέλεια και πρόνοια για την επιλογή της κατάλληλης πίστωσης κατά την κατάρτιση της σύμβασης...», κατά την άποψη του παρόντος Δικαστηρίου, ουδόλως βρίσκει επαρκές έρεισμα στο νόμο αντιτιθέμενη επιπρόσθετα πλήρως στην υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων περί «...υπεύθυνου δανεισμού...» που θεσμοθετήθηκε πλέον νομοθετικά και στη χώρα μας με το άρθρο 8 της αμέσως ανωτέρω αναφερόμενης ΚΥΑ (Ζ1- 699/ΦΕΚ Β 917/2010), σύμφωνα με τις διατάξεις της οποίας και όπως ανωτέρω αναφέρθηκε, τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν την υποχρέωση να προβαίνουν σε υπεύθυνη δανεισμό των οφειλετών τους και, ως εκ τούτου, υποχρεώνονται να εξετάζουν την πιστοληπτική

ικανότητα του κάθε υποψήφιου οφειλέτη να ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις εξυπηρετώντας τις πληρωμές του, αν δε διαπιστώσουν ότι αυτό δεν συμβαίνει, θα πρέπει να απέχουν από το δανεισμό ακόμη και σε βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων (να μην καταρτίσουν τη σύμβαση) εφόσον αυτό προβλέπεται πλέον από το νόμο και η συμπεριφορά αυτή συμβάλει στην παγίωση της ασφάλειας στις συναλλαγές (μη επισφάλεια των χορηγούμενων πιστώσεων) και στην προστασία των οικονομικά ασθενέστερων πολιτών που προσφεύγουν στον συνεχή τραπεζικό δανεισμό προφανώς για να αντιμετωπίσουν επείγουσες και ανεπίδεκτες αναβολής οικονομικές τους ανάγκες χωρίς την απαραίτητη προς τούτο προηγούμενη και νηφάλια ώριμη σκέψη ως προς τις μελλοντικές αρνητικές επιπτώσεις, ήτοι σε πλήρη αντίθεση με τα αντισυμβαλλόμενα αυτών πιστωτικά ιδρύματα. Σε κάθε δε περίπτωση, όπως προκύπτει από την απλή και μόνο επισκόπηση του κρινόμενου δικογράφου, από το σύνολο των συμβάσεων που κατήρτισε ο αιτών με την αντισυμβαλλομένη αυτού τράπεζα (3 συνολικά συμβάσεις χρηματοπιστωτικών προϊόντων καταναλωτικής πίστης, ήτοι καταναλωτικών δανείων και πιστωτικής κάρτας, το σύνολο των οποίων έχουν καταρτισθεί με την ίδια την εδώ ενιστάμενη πιστώτρια αυτού και, ως εκ τούτου, δυσχερώς νοείται δολιότητα του δανειολήπτη(αιτών) καν μόνο με την ανάληψη των εξ' αυτών απορρεόντων υποχρεώσεων, δεδομένης της συνυπαιτιότητας του δανείζοντος τραπεζικού ιδρύματος λόγω της σαφούς και συγκεκριμένης γνώσης αυτού της επισφάλειας της χρηματοδότησης του αιτούντος (υπερχρέωση), χωρίς μάλιστα να χρειάζεται να ανατρέξει σε τυχόν επιπρόσθετες δανειακές επιβαρύνσεις του τελευταίου σε άλλα τραπεζικά ιδρύματα. Ενόψει επομένως όλων των ανωτέρω παραδοχών και κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου ο περί δολιότητας του δανειολήπτη ισχυρισμός της ανωτέρω πιστώτριας αυτού θα πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος και, ως εκ τούτου ως αβάσιμος. Συνεπώς η αίτηση είναι κα νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις

των άρθρων 1, 4, 5, 6§3, 8, 9 και 11 του Ν.3869/2010, πρέπει δε να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον δεν επιτεύχθηκε εξωδικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και της πιστώτριας-καθής τράπεζας.

Από την ανωμοτί εξέταση της αιτούσας που δόθηκε στο ακροατήριο και περιλαμβάνεται στα ταυτάρια με την παρούσα απόφαση πρακτικά, τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται διάδικοι, όσα επικαλέστηκαν προφορικά και γραπτά οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα: Η αιτούσα είναι 60 ετών, παντρεμένη και έχει δύο έγγαμα ενήλικα τέκνα. Εργαζόταν ως βοηθός σε εστιατόρια-ταβέρνες. Ήταν εγγεγραμμένη στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ από τις 01-12-2010/31-08-2011 με αριθμό ταυτότητας [REDACTED]. Η αιτούσα διαθέτει κατά πλήρη κυριότητα 1) μια ισόγεια μονοκατοικία εμβαδού 70 τ.μ. σε οικόπεδο επιφάνειας 300τ.μ., κείμενη στο [REDACTED] Ηρακλείου Κρήτης, έτους κατασκευής 1955 και ανακατασκευής 2008 αντικειμενικής αξίας €12.538,20 (βλ. ΕΤΑΚ έτους 2008), η οποία αποτελεί και την κύρια της, 2) ένα οικόπεδο εντός οικισμού στο [REDACTED] 2.370τ.μ. νικής αξίας €50.078,10 (βλ. ΕΤΑΚ 2008), 3) ένα οικόπεδο εντός οικισμού στο [REDACTED] 240τ.μ. αντικειμενικής αξίας €5.071,20 (βλ. ΕΤΑΚ 2008), 4) ένα αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] έκτασης 1.300τ.μ. τυφλό με ελαιόδεντρα, 5) ένα αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] εντός οικισμού περιοχή [REDACTED] έκτασης 3.000τ.μ. με πρόσοψη σε αγροτικό δρόμο με ελαιόδεντρα, 6) ένα αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] «τήρια» περιοχή [REDACTED] έκτασης 900 τ.μ. με πρόσοψη σε κό δρόμο με πεντακόσια (500) ελαιόδεντρα, το οποίο αντάλλαξε με αγροτεμάχιο στη θέση [REDACTED] έκτασης 500 τ.μ. τυφλό, 7) ένα αγροτεμάχιο στη θέση στη θέση [REDACTED] περιοχή [REDACTED] έκτασης 500τ.μ. τυφλό το οποίο αγόρασε το έτος 2009, καθώς και 8) ένα επιβατηγό αυτοκίνητο μάρκας [REDACTED] μοντέλο

1124 κυβικών, με έτος α' κυκλοφορίας 1998. Ο σύζυγός της εισπράττει ετησίως ποσό €1.000 από επιδοτήσεις ελαιολάδου, όπως ομολογεί στην αίτησή της η αιτούσα. Το ποσό που είναι αναγκαίο να δαπανά η αιτούσα μηνιαίως για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών αυτής και της οικογενείας της ανέρχεται σε €300,00, καθόσον η αιτούσα κατοικεί σε χωριό, έχει στην κυριότητά της αγροτεμάχια με ελαιόδεντρα, αλλά και αγροτεμάχια καλλιεργήσιμα με μονοετείς καλλιέργειες, τα ευχερώς μπορεί να καλλιεργήσει αφενός εξασφαλίζοντας τα προς το ζην αγαθά της ίδιας και της οικογένειάς της, αφετέρου να εμπορευείται μέρος αυτών εξασφαλίζοντας ένα επιπλέον εισόδημα. Περαιτέρω η αιτούσα έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, λόγω αδυναμίας ευρέσεως αυτής και του συζύγου της, εξαιτίας της οικονομικής δυσπραγίας της χώρας, κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπροθέσμων οφειλών της, χωρίς προοπτική βελτίωσης στο άμεσο μέλλον, παρά το γεγονός ότι, με τη διάταξη του αρ. 8§3 Ν.3869/2010, είναι πιθανή μία βελτίωση των εισοδημάτων της, πράγμα εξάλλου που οφείλει να γνωστοποιήσει στη γραμματεία του δικαστηρίου τούτου, σύμφωνα με την ίδια ως άνω διάταξη. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αιτήσεως η αιτούσα είχε αναλάβει το παρακάτω χρέος, το οποίο ήδη με την κοινοποίηση της αίτησης θεωρείται κατά πλάσμα του νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 6§3 Ν.3869/2010, ληξιπρόθεσμο και υπολογίζεται με την τρέχουσα αξία του κατά το χρόνο κοινοποίησεως της αίτησης. Πιστώτρια της αιτούσας είναι η μόνη μετέχουσα τράπεζα, προς την οποία αυτή έχει την εξής οφειλή: 1) από καταναλωτικό δάνειο με αριθμό σύμβασης 2068427936/2004 ποσού μαζί με τους τόκους, 22.510,57 ευρώ, σύμφωνα με την από 20-01-2011 επιστολή της καθής, με τη συνολική οφειλή κατά το χρόνο αναφοράς υπολοίπου στις 20-01-2011. Η ανωτέρω οφειλή δεν είναι εξοπλισμένη με εμπράγματα ασφάλεια, έχει όμως εκδοθεί αναφορικά με αυτή η υπ' αρ. 48/138/38/2012 Διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου. Αξιόλογα

περιουσιακά της στοιχεία, που μπορούν να εκποιηθούν και να αποφέρουν και κάποιο αξιόλογο τίμημα αποτελεί η ως άνω μονοκατοικία, (ανακατασκευασμένη προ 5ετίας περίπου σύμφωνα με την αίτηση της αιτούσας καθόσον αποπερατώθηκε το έτος 2008). Η κατοικία αυτή αποτελεί την κύρια κατοικία της αιτούσας και της οικογένειάς της και η αξία της δεν υπερβαίνει το όριο του ποσού για έγγαμο φορολογούμενο όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαιρέσή της από την εκποίηση. Όσον αφορά τα υπόλοιπα ακίνητα, ενόψει του γεγονότος ότι πρόκειται για οικόπεδα και αγροτεμάχια που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή [REDACTED] του νομού Κρήτης, η εμπορική τους αξία εκτιμάται συνολικά σε €60.000 ευρώ (βλ. ΕΤΑΚ έτους 2008, το οποίο προσδιορίζει την αντικειμενική αξία των πρώτων εκ των ακινήτων στο ποσό των €61.408,30), δεν κρίνονται πρόσφορα προς εκποίηση γιατί δεν πρόκειται να προκαλέσουν αγοραστικό ενδιαφέρον αλλά ούτε και να αποφέρουν κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση της πιστώτριας της, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεως κλπ.), γι' αυτό κρίνεται ότι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9§1 Ν. 3869/2010 εκποίηση τους. Ακόμη η αιτούσα διαθέτει ένα ΙΧΕ αυτοκίνητο, της πλήρους κυριότητας της, μάρκας [REDACTED], μοντέλο [REDACTED], με κυλινδρισμό 1124εκ., 8HP, με έτος α' κυκλοφορίας 1998 (βλ. άδεια κυκλοφορίας του), του οποίου η εμπορική αξία εκτιμάται σε Ενόψει της εμπορικής του αξίας, του τύπου και της παλαιότητάς του δεν κρίνεται πρόσφορο προς εκποίηση γιατί δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον και να αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση της πιστώτριας της αιτούσας, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ.), γι' αυτό και κρίνεται ότι δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' αρ. 9§1 Ν. 3869/10 εκποίησή του.

Με βάση τα προλεχθέντα συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του

νόμου 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των αρ. 8§2 και 9§2. Έτσι η ρύθμιση των χρεών της θα γίνει απευθείας κατά πρώτο λόγο με καταβολές και άτοκα (αρ. 8§2 σε συνδ. με αρ. 6§3 Ν.3869/2010) για την απαίτηση της πιο πάνω πιστώτριας από τα εισοδήματα της ίδιας και συζύγου της επί τετραετία. Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση στην πιστώτριά της ποσό, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών και οικογενειακών αναγκών, και της προοπτικής βελτίωσης στο μέλλον της οικονομικής της κατάστασης, για τα οποία έγινε λόγος παραπάνω, ανέρχεται σε €50,00 το μήνα, (η ίδια με το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών της προσφέρεται στην ίδια καταβολή μηνιαία, βλ. αίτησή της), ποσό το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές της δυνατότητες. Η του ποσού αυτού θα ξεκινήσει ένα (1) μήνα από την επίδοση της παρούσας στην αιτούσα. Το συνολικό ποσό των οφειλών της σε 22.510,57 ευρώ, μαζί με τους τόκους. Επομένως για το διάστημα της τετραετίας η αιτούσα, εάν δεν επισυμβεί κάποιο γεγονός δυνάμενο να οδηγήσει σε αύξηση ή μείωση των παραπάνω δόσεων θα καταβάλει η ως άνω πιστώτρια θα έχει λάβει συνολικώς για όλες την απαιτήσή το ποσό των 2.400,00 ευρώ. Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του αρ. 9§2 Ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές επί 4ετία της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων της πιστώτριας του αιτούντος και προβάλλεται αίτημα εξαιρέσεως της κατοικίας του από την εκποίηση, η οποία είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. σε Αθ. Κρητικό ο.π. σελ. 148, αρ. 16). Έτσι θα πρέπει να οριστεί μηνιαία καταβολή για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, για την οποία θα πρέπει να καταβάλει το 70% της εμπορικής της αξίας δηλαδή το ποσό των €17.500,00 ευρώ ($€25.000,00 \times 70\%$), που θα ορισθεί για τα πρώτα τέσσερα (4) έτη στο ποσό των €70,00, ήτοι €3.360,00 ($€70 \times 48$), και για τα επόμενα οκτώ (8) έτη στο ποσό των €147,30. Η ίδια στην αίτησή της ομολογεί ότι καταβάλλει μηνιαίως σε φίλους και γνωστούς που τους

οφείλει, πλην όμως δεν τους έχει επιδώσει την παρούσα αίτηση, ούτε τους περιλαμβάνει στο σχέδιο διευθέτησης, ποσό €100,00, συνεπώς το εν λόγω ποσό βρίσκεται μέσα στις οικονομικές της δυνατότητες. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με σταθερό μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, θα ξεκινήσει ένα (1) μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, ο δε χρόνος εξόφλησης του πρέπει να οριστεί σε 12 χρόνια, λαμβανομένης υπόψη του είδους και του ύψους του δανείου, που έλαβε η αιτούσα, της οικονομικής της δυνατότητας και της ηλικίας της. Από καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθεί μόνο η καθής πιστώτρια και συγκεκριμένα αναφορικά με την απαίτησή της από καταναλωτικό δάνειο με αριθμό σύμβασης 2068427936/2004 ποσού μαζί με τους τόκους, 22.510,57 ευρώ, ως η μοναδική πιστώτρια. Εφόσον η αιτούσα ανταποκριθεί στις ως άνω υποχρεώσεις της, ήτοι αφού έχει καταβάλει τελικά έναντι του χρέους των 22.510,57 ευρώ το ποσό των €19.900,80 [€2.400 + €17.500,00 (= 3.360,00 + €14.140,80)], ως προς το υπόλοιπο ποσό των παραπάνω απαιτήσεων της μόνης μετέχουσας πιστώτριας, κατά το μέρος, που αυτές δεν καλύφθηκαν, σύμφωνα με τα ως άνω, από τις 4ετείς καταβολές και μετά την εξάντληση του ποσού των €17.500,00 του 70% της αξίας της κατοικίας της, δεν μπορεί να ικανοποιηθούν και απαλλάσσεται η αιτούσα. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως εν μέρει βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, της εκποίησης της κύριας κατοικίας της, αλλά και της λοιπής της, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8§6 Ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδικών.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς την μόνη μετέχουσα πιστώτρια ██████████, επί μία τετραετία, οι οποίες θα αρχίζουν τον πρώτο μήνα μετά τη κοινοποίηση προς αυτήν της απόφασης, ποσού €50,00 το οποίο θα καταβάλλεται το πρώτο τριήμερο κάθε μήνα άτοκα,

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι μια ισόγεια μονοκατοικία εμβαδού 70 τ.μ. σε οικόπεδο επιφάνειας 300τ.μ., κείμενη στο ██████████ Ηρακλείου Κρήτης, και τη λοιπή περιουσία της.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλλει για τη διάσωση της κατοικίας την στην μόνη μετέχουσα πιστώτρια τράπεζα ██████████ για τα πρώτα 4 έτη στο ποσό των €70,00, και για τα επόμενα 8 έτη στο ποσό των €147,30, η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει ένα (1) μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, θα γίνεται την πρώτη ημέρα κάθε μήνα και θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με σταθερό μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση.

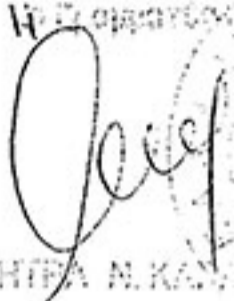
ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και **ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ** σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στο Καστέλλι, χωρίς να παρευρίσκο-νται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 14/-03-2013.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ (4ης/40)
Με αριθμό 25/4/2013
Η Γραμματέας

ΑΝΔΡΕΑ Ν. ΚΑΝ...

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ...
Με αριθμό 25/4/2013
Η Γραμματέας

ΑΝΔΡΕΑ Ν. ΚΑΝ...